

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 2β

Οι εικόνες με την καγκελόπορτα και τα κάγκελα εμφανίζονται στα παρακάτω σημεία του αποσπάσματος:

- ...θυμήθηκε τα κάγκελα και την περικοκλάδα. Το κλείνουν ολόκληρο δεν μπορείς να δεις την αυλή. Στάθηκε στη σιδερένια πόρτα με τα κάγκελα και χτύπησε δυνατά.
- Πιάστηκε από τα κάγκελα και περίμενε.
- Ύστερα φοβόμουν μη βρεθώ φυλακή κι' έρθεις να με δεις πίσω από τα κάγκελα
- ...είμαι ένας φυλακισμένος πίσω από τούτη την πόρτα.

Σε κάθε περίπτωση συμβολίζουν τον φραγμό, τη δέσμευση, τον περιορισμό, ό,τι δηλαδή κρατά τον πρωταγωνιστή αποκομμένο από όσα αγαπά. Εκφράζουν τους ανασχετικούς παράγοντες που δεν του επιτρέπουν να προσεγγίσει και να αποκτήσει ό,τι επιθυμεί.

Ως προς το νόημα λειτουργούν ως σύμβολο που ο αναγνώστης θα αποκωδικοποιήσει για να αντιληφθεί τη συναισθηματική κατάσταση του πρωταγωνιστή, την πίεση που υφίσταται.

Με τη χρήση των συμβόλων το ύφος του Κειμένου γίνεται δραματικό και ο λόγος του συγγραφέα αποκτά ζωντάνια και παραστατικότητα.

ΘΕΜΑ 3

Η ανάγνωση του αποσπάσματος μου γεννά ανάμικτα συναισθήματα. Νιώθω θυμό για τον πρωταγωνιστή γιατί αντιλαμβάνομαι από τα λεγόμενά του ότι έχει κάνει λάθη, έχει πληγώσει με τη συμπεριφορά του τη γυναίκα του και παράλληλα έχει κάνει επιλογές για τις οποίες κάθε άλλο παρά περήφανος είναι.. Γι' αυτό και παραδέχεται ότι δεν θα ήταν θετικό πρότυπο και καλός πατέρας για το παιδί του. (Εγώ μόνο μια ζούγκλα ψευτιάς.) Παράλληλα όμως νιώθω οίκτο και συμπόνοια. Οίκτο γιατί είναι σκληρό για έναν άνθρωπο να ζει χωρίς την παρηγορητική παρουσία των δικών του ανθρώπων, μακριά από τη γυναίκα που αγάπησε, αυτή που τον έσωσε από βέβαιο θάνατο, και από το παιδί του, το μόνο δικό του πλάσμα στον κόσμο.

Σκέφτομαι λοιπόν πώς είναι δυνατόν η επιθυμία για εξέλιξη, επαγγελματική ή οικονομική, να οδηγήσει έναν άνθρωπο να απαρνηθεί την οικογένειά του. Και πόσο εύκολο είναι να μπορέσει να ζήσει τόσο καιρό μακριά της. Επίσης αναλογίζομαι

από την άλλη πλευρά πόση δύναμη ψυχής χρειάζεται , έστω και μετά από πολλά χρόνια, να παραδεχθεί κάποιος τα λάθη σου και να πάρει τη μεγάλη απόφαση, ακόμα και αργοπορημένα, να συναντήσει τους ανθρώπους που έχασε για να ζητήσει συγγνώμη για τις επιλογές του και για τα τραύματα που τους προκάλεσε.

[Λέξεις 200]

ΣΠΟΚΛΔΗ